

Somogyi Tibor

Az Igazi

Halmos Anett harminckét éves újpesti háeres hitt abban, hogy létezik az Igazi, az egyetlen lelki társ, akivel ideális életet élhet. Akivel épp csak annyira különbözik, hogy ne legyen unalmas a hasonlóság. Hogy meglegyen az a csipetnyi fűszer a kapcsolatukban, ami csíp, de nem annyira, hogy fájjon, hanem épp csak egy ici-picit felpezsdítsen. Nem voltak különösebb elvárásai, hiszen mint tudjuk, a belső az, ami igazán számít. Legyen persze, jóképű, magas, okos, és szintén diplomás. Tudta, hogy érdemes lesz várni rá és csak annyi a dolga, hogy hallgasson a belső megérzéseire.

Anett fáradhatatlanul kereste az Igazit, gimnázium, egyetem alatt és a multicégnél is, ahol dolgozott. Kereste buliban és társkeresőn, sőt még egyszer buszon is ismerkedett. Volt, hogy már akkor érezte a belső megérzés súgását, amikor az első randin nem engedte szóhoz jutni a partnere, máskor a hang csak akkor sikított, amikor a férfi dolga végeztével lefordult róla és az ő örömeivel mit sem törődve horkolni kezdett. Gondolatban áthúzta, kukázta őket és lépett tovább. Nem ingott meg. Türelem számára nagy Ő-t terem.

Anettnak igaza volt. Valóban létezett egy férfi, aki tökéletes kiegészítőjeként született. A Sors, a csillagok vagy tudja Isten micsoda, de neki teremtette. Míg a legtöbb férfivel a megfelelés meg sem közelítette a nyolcvan százalékot addig Vári Andorral a kompatibilitás meghaladta a 98 százalékot, ami még mindig nem teljes, de azért már egy Halmos Anett se akarjon túl sokat.

Vári Andor harminchat éves csepeli marketinges sosem gondolkodott azon van-e Igazi, nem is érdekelte. Ő csak egy kedves lányt keresett, akivel jól el lehet lenni és nem menekül el, ha századára is újra nézi a Star Warst. Talált is az elmúlt években vagy fél tucatot. Aztán mindig eltűnt a kémia és így a többi számára már történelem. Pedig szeretett volna családot, de már egy éve csak Archibald, a belga kék óriásnyúl volt az egyetlen alvótársa.

Anett épp megint letörölte magát a társkeresőről, mert gyors egymásutánban több – ahogy ő nevezte – *háromkásba* vagyis *kukis képeket* küldözgetőbe futott, Andor pedig azon gondolkozott, hétvégén el kellene megint mennie bulizni, hátha megismerkedik valakivel.

Nem sejtette még egyikük sem, hogy ezen a pénteken találkozni fognak az Igazival. Anett korán kelt, miközben szokásos reggeli teendőit végezte -zuhany, kis smink, gabonás joghurt, kávé- miközben háttérnek ment az egyik kereskedelmi adó műsora, bézs blúzt, blézert és farmert vett magára, majd az albérletből, ahol élt, biciklivel indult a munkahelyére a belvárosba.

Andor a szokásosnál később ébredt, így kihagyta a reggelit, a Keresztapa zenéjét dúdolta a zuhany alatt, majd kockás inget, zakót és farmert vett fel, és már épp fekete cipőjét húzta, amikor megcsapta valami szúrós szag az orrát. A zoknijá. Archibald már megint nem volt elégedett az alom tisztaságával és rávizelt a fotelba készített zoknikra. Káromkodva ragadta meg az első keze ügyébe eső zoknit, és három perc múlva már futott is a buszhoz.

Anett ebéidőben gondolt egyet és nem a szokásos pékségbe ment, hanem most beült a nemrég nyílt hamburgereshez. Már javában birkózott a tonhalas burgerrel, amikor kivágódott az ajtó és belépett egy magas, szemüveges férfi. Kért egy duplasajtost és leült a vele szemben lévő asztalhoz. Tetszett neki a férfi. Furcsa érzés fogta el. Hirtelen elkapta a tekintetét. Micsoda szemek, gondolta Anett.

Micsoda szemek, gondolta Andor és miközben a pulthoz ment az elkészült hamburgerért, végigmérte a nőt és megállapította, hogy nemcsak a szeme szép.

Ettek és nézték egymást.

Körülöttük senki sem sejtette milyen csoda zajlik le az olajszagú helyiségben. Két ember megtalálta a másik felét, az rég keresett Igazit.

Na, de hogyan tovább?

Andor hamarabb végzett, talán mert kihagyta a reggelit, és éhes volt.

Előrehajolt:

– Elnézést, én először vagyok itt... ízé... ennék még egyet... te melyiket ajánlod?

Milyen mély a hangja és a keze is férfias – bár egy kicsit majonézes, gondolta a lány, de mondani azt mondta:

– Én is először vagyok itt. De ez a tonhalas nem rossz. Nekem bejött.

Anett végigpásztázta a felálló férfit, minden passzolt, de megakadt a szeme egy oda nem illő dolgon. A fehér sportzoknin, amely élesen elütött viselője elegáns fekete bőr cipőjétől és nadrágjától.

Reményei szertefoszlottak. Ez is csak egy ízléstelen pojáca. Az Igazi sose húzna fel fehér sportzoknit ilyen cipőhöz. Mire Andor visszatért a tonhalásával, Anett már sehol nem volt.

Soha többet nem találkoztak.

Király-Horváth Hajmalka: Orwell figuratervek – 2000